

AndRum

December 2013

Jag har blivit uppmanad att skriva. Skriva om det som berör – om livet och livets villkor. Om utveckling och växt. Om hur vi använder vår tid och skapar ett meningsfullt liv. Ja, helt enkelt hur vi gör det bästa av den tid vi har här på jorden. Jag har valt att kalla forumet för dessa tankar AndRum – ett rum för dig, där du kan stanna upp och reflektera. Där själen och anden får ta plats en stund.

Det här är detta års första AndRum, och också detta års sista. Min reflektion över året som gått är att 2013 har passerat i ett snabbt tempo, alltför snabbt... Trots att jag under året har tagit det ganska lugnt har jag svårt att sätta fingret på orsaken till min upplevelse av att tiden sprungit iväg. Det har varit ett år av utveckling, såväl på det personliga planet som arbetsmässigt med nya spännande uppdrag och också ett år med avslut. Kanske är det just gränssnittet mellan avslut och ny början, som ju representerar förändring, som skapar upplevelsen av att inte riktigt hinna med...?

Ett av alla de avslut som jag gjort och som livet sett till att jag tvingats göra är mitt farväl av en kär vän. Vi kände varandra väl efter att ha gått alla 4 åren tillsammans på Gestalt Akademin, att vi dessutom ingick i samma "familjegrupp" bidrog till ytterligare fördjupning. Under hösten fick jag en inbjudan till hans bokrelease som skulle gå av stapeln den 7 november. Jag hade en annan aktivitet den kvällen, men kände starkt att jag skulle omprioritera och gå för att träffa Janne. Den inre rösten verkligen UPPMANADE mig att gå – så på ett plan hade jag faktiskt inget val.... Jag var vid det tillfället helt ovetande om hans sjukdom, men jag VISSTE att det fanns en högre mening med att jag skulle närvara den kvällen. Inte VILKEN mening, bara att det FANNS en mening.

Det var inte menat att jag skulle få träffa Janne, han hälsade från sjukhuset till oss alla som var där den kvällen genom en kollega. Den som ville fick möjlighet att skriva en hälsning tillbaka i en bok. Jag skrev och skrev... och känner en djup tillfredsställelse i att jag vet att han hann läsa mina rader innan han den 11 november lämnade detta jordelivet. Det blev vår sista kontakt. En fin avslutning på en fin vänskap – och där fanns meningen...

För om vi tar oss tid att reflektera över livet och det som händer, såväl positivt som negativt, visst kan vi ofta skönja en mening? Ur mörkret kan vi så småningom skönja ljuset. Efter en lång natt kommer en gryning och en ny dag. Det handlar många gånger om att se allt det positiva som finns i livet och uppskatta allt jag har. Att se det fina och bra som finns hos mig själv och hos andra människor. Att välja "rätt" glasögon att blicka ut på världen igenom. För tänk om vi alla gjorde detta val – vad skulle hända då?

Dessa rader får avsluta året 2013 med en förhoppning om en ännu bättre värld inför året som snart ska ta sin början! Och med det vill jag önska dig en riktigt GOD JUL och ett GOTT NYTT 2014 med glädje, lycka och framgång!

Agneta Ritums